

גיפיים:

פד ומענית, באבל מתרין
שהגרות הולקות, ויש מי
סעודות הרשות, (ו) שלא
סעודות, משום (ו) דבאון

עב

אהרן (ויכ"ס) פלפול עצום חרף:
על ידוקים, משה משה ו"י יעקב,
לאדם לעשות מלאכה בעוד שהגרות
י בית הנפס הולקות, והוא ער תעוה,
טור וב"ח וכו' ובעזלי צדק, ובשליש
: שיש לבטל מהגם ודי פיוס ראשו
הס וספיקו, ועין ט"ו סעיף ג' ע"כ.
שם, וכתב הב"ח ו"י חסד סי' ט"ז, בפנה
כ"ד פכסלו אמורת ערב ראש חודש
ית צבור בתחלה, אבל אם קבר נהג
גואל סימן של"ט, ואף ביום שלאנציו
ת, דאיחא קמדרש פוגעלהך ו"י ספיקו
ושמחה שנגמרה מלאכת המשכן כגון
: וכתב פ"ת יוסף סימן ת"כ ו"ה ט"ח
דעה סימן (שע"ת) [ח"א] ו"י, קנה
: הכרת ו"ה לטור הרד"ל פ"ב טעם ל"ה:

כ"ו, ולענין דעמי אין להקל דהו, פ"ו
יר אף במקום שהנהגה שלא להשתתף ק"ב

Handwritten note: 23180

ל' ע"ה, דהני פרכים המתירם
התיר בפנייהם, וכתב בשליש
נה א"ת (ו) וכן הסכים בתשובה
טור מלעשות מלאכה ק"ל הי"ס
"ה היא ומביאה לידי שעמט:
"ה, אלא להלל ולהודות, ונראה
' בפורים, (ט) פי בפורים היה
שהוא בטול משהו ושמחה,
ום חס ושלום לא היה מקפל
פך הוא ממנו קבעו להללו
ושמחה ושמחה, מה שאין פו
ם להרג ולהשמיד, רק צוה
אנו אומרים להשפיקם התרחק
ו ישראל מכניעים להם להיות
: וחוזרין לאמנותם חס ושלום,
' הקדוש ברוך הוא י"י ישראל
' להודות לכו, בלומר פ"ו שחם
זס ושלום, והערוחו יתקדו לא
מודים ומשפחתם לו על שהיה
[ש: (ו) דבאורן היתמים כ"ו.
, כדאיחא בפדרש (ספיקו) רבו
וחמשה בכסלו אלא שהתקין
שגולד בו יצחק, ואמר הקדוש
לו תנכת בית חשמונאי, ו"ה

התפלות הנקראות סימן תרעא תרע"א

קלח, באר הגולה

הימים היה תנכת המזבח (מהר"א מפראג). * ונהגין לומר (ח) זמירות ותפלות בסעודות שפרכים בהם, (ט) ואז
הי סעודת מצוה (מנהגים ויבאנו את טע), יש אומרים שיש לאכל גבינה בתנכה, לפי שהנס נעשה בתחב
(ו) שהאכילה יהודית את האויב (כל כו ופי"ה מה) ר"ן (שם ט: ד"ה אמת): * אין מספידין בהם אלא לתקם בפניו.
הנה: (יא) ואין מהענין יום שפח בו אב או אם, ומענית חלום בתנכה, עין לעיל סימן תקס"ח סעיף ה'.
ולענין צדוק הדיון, (יב) עין לעיל בהלכות ראש חודש סימן ת"כ (ס"ט) בהגה, ועין לקמן סימן תרפ"ג (ס"ט):

תרע"א סדר הדלקת נר תנכה ומקום התנחה, וכו' ח' סעיפים:

(א) א צריך לזהר מאד בהדלקת נרות תנכה, (ב) * ואפלו (ג) עני המתפרנס מן הצדקה (ג) שואל
או מוכר כסותו ולוקח שמן להדליק: * ב כפמה נרות מדליק, * בליקלה הראשון מדליק אחר,
(ד) מלאן אילוף (ט) וכן מוסיף והולך (ה) אחר בכל לילה, (ו) עד שכליל אחרון (ז) יהיו

א רמב"ם פסק (כ) [ר]
ה"ה, המשנה האפלו
עני שבישראל וכו'
פסחים צ"ט י"ב, וק"א
גמי משום פרסומי נשא,
ב פריחא שפ"כ כ"א
י"ב, וכתב הל'.

באר היטב

א (א) עני, אבל אינו חיב להשפיר עצמו כמו ארבע פוסות: * ב (ב) מוסיף,
קאה לי דאם יש לו כדי להדליק בכל לילה נר אחד, דאין צריך לומר על
התחיים או למכר כסותו, מאחר ויוצא נר חובתו מן הדיון, וכתב הט"ו אברהם
יסק"ה, ונראה לי דמי שאין לו שמן הרבה יתן באחד שמן פשעור והמותר יחלק
לכלם, שאם יששה לכלם פשה לא ידליק אפלו אחר פשעור, ואם יש לו שמן
פצמנים ולחברו אין לו כלום, מטוב שידליק בכל לילה אחד ויתן גם לחברו,
דקא מדינא אינו צריך אלא אחד, עד כאן לשונו:

משנה ברורה

שם בימי אנטיוכוס, טמאו ההיכל ועשו תנכת הפית בשמונה ימים
אלו (בפית): (ח) זמירות, והוא הדיון בנושאי פח תלמיד חכם לעם
הארץ, יאם אומרים שירות הני סעודת מצוה [מגן אברהם (ס"ה)]
קשם מרדכי (פסחים פ"ד סי' רח"ה): (ט) ואז הני סעודת מצוה, רצונו
לומר בצדוק זה, וכן פסקו הרש"ל (יש של שלמה ב"ק פ"ו סי' לו) והב"ח
(ס"ד) פה"ש אומרים, וכתב הרש"ל (שם) (י) שקל שעושה כדי לפת
שבת למקום או לפרסם הגס או המצוה, הפל סעודת מצוה:
(י) שהאפ"י יהודית, היא היתה בתו של יוחנן כהן גדול, והיתה
גורה שקל ארוסה תפצל לשפסר תחלה, והאכילה לראש הצדוקים
גבינה לשקרוחו והתקה את ראשו ברחו כלם: * ג (יא) ואין
סתענין, פניל סעיף א', ואם עבר והתענה יום שפח בו אביו ואמו
או תענית חלום, צריך לימים תענית למענינה אחר תנכה, ועין
ב"דף תה"ם (ר"ע הנהגה סי' ג) מה שכתב בזה: (יב) עין ד"ע"י
התפלות ראש חודש וכו', ששם כתב (ט) שאין אומרים ביום שאין
אומרים בו תנחין, וכן לקמן בסימן תרפ"ג עין שם, אבל לפנינו
ולאחרים נראה דאין להתמיר לענין צדוק הדיון, עין לקמן סימן תרפ"ג
צ"ה פוסקים דמתמירין בהקפד לפנינו וממלא גם צדוק הדיון אין לומר, על כל פנים לאחרים בודאי אין להתמיר ויכול לומר צדוק
הדיון וכן פ"ב הפרי מגדים, אבלות לכלי ע"למה נהגה בתנכה, אונן פטור מנר תנכה, וכתב באליה רבה (סי' יט) דאשמו תדליק, ואם הוא
שטר לענות אמן יש נעות בפוסקים עין ב"דף רעה סימן שמ"א (ס"א), ונראה דאם אין אשמו עמו והוא יחיד בפית, ידליק הנרות
לפרסומי נשא והלא ברקה הפרי מגדים (מש"ו סק"ה), חרש שאינו שומע והוא מוצר, חיב בנר תנכה והוא פסוק לכל דבריו [שם]:
(א) א צריך לזהר וכו', ואמרינן בגמרא (שבת כ"ג, ה) הרגיל קנו הנון כל פנים תלמיד חכמים שגמרוהו פסוק לכל דבריו [שם]:
אור, ופרש רש"י (ר"ה ב"ס) על זה, נר מצוה דשבת ותנכה: (ב) נאפ"ו עני וכו', משנים (ג) פרסומי נשא: (ג) שוא"ל, על (ג) הפתחים, או
מוכר כסותו (ג) או משפיר עצמו, אבל אינו מחיב בכל זה (ה) רק בשביל נר אחד בכל לילה: * ד (ד) מלאן אילוף וכו', ואם אין ידו
עשגת רק לנר אחד בכל לילה לו ולביתו, יצא קוה מדינא, ושעורא דשלתון צדוק הוא רק למי שצדו משגת להיות מהדר מן התפלות
קאיחא בגמרא (שם כ"א): (ה) אחר ב"ש ד"ע"י, ואם יש לו השעה נרות, ודליק כליל שני שפח נרות, ואם יש לו צדוק נרות, אף על
פי כן לא ידליק רק כליל שני שפח, והכליל שלישי לא ידליק שפחם (ה) רק אחת [ח"י אג"ס (כלל קד סכ"ה)]: (ו) עד שכליל אחרון וכו',
יש שאין לו שמן הרבה, ויתן (ו) באחד שמן פשעור והמותר יחלק לכלם, שאם יששה לכלם בשהו לא ידליק אפלו אחר פשעור, ואם
יש לו שמן פצמנים על כל המצוה ימני ולחברו אין לו כלום, מטוב שידליק בכל לילה אחד ויתן גם לחברו, ויהא מדינא אין צריך
אלא אחד אחר, ואם ידוקא שבתו אינו מביא ביתו או שאינו סמוך על שלתו, אבל אם הוא מבני ביתו מושב שיהיה הוא מהמהדרין:
(ז) יהיו שמונה, ואם השמן הוא ביקר, (ח) מושב להדליק בנרות שעה וקליות מוסיף והולך כמו שכתוב בפנים, משה שידליק

שערי תשובה

ב [ב] מוסיף והולך כו', עין באר השב, ועין פרפי יוסף (ס"ט), מי שלא היה לו שמן
רק לנר אחד וצדוק עליה, ויחזר ונחשו לו שמן לנרות השניים להודו פללה הווא, ק"ב
(מהר"א) [מהר"ם] מקומו ופי' האין ח"י י" ב ומקומו נחום דלא יכוד פסם אחרת על
נרות מוסיפים, ועין לקמן סוף סימן תרע"ב ובאר היטב סק"ה, ועין שם ובד"ו יוסף סק"ו) אם
שנים וששה בכלי פנים דרים בפית אחד, וכל אחד אוכל עם בני ביתו כפי עצמו,
פ"ב פ"ב כליל חלקט ופי' סוף שאין צריך להדליק על אותו כפי עצמו, [רק] להשפיר יתר

באר היטב

ב * ונהגין לומר זמירות ותפלות וכו', עין פהשיכת מהרש"ל סימן פ"ה
שכתב שראוי שהשקמה תהא מערכת תכללה בשמחת חורה ואל
הכשל מקביעותו, עד כאן לשונו, וכתב ונחשו לו שמן לנרות השניים להודו פללה
' ותפלות שראוי להלל להשם ויחזרו על הנסים שעשה לנו, הם פרשים בשחוק,
' להקטין, והרבה הנעישו הנקרים הקדושים על זה, והשומו נשלו יתק מזה:
א * נאפ"ו עני וכו', תרב הפניד (ס"ד הי"ס) כתב דהקדושים למד בן מדין ארבע
כוסות, דנה ונה הני מוסיפים פרסומי נשא, ולפי זה נראה דהקדושים
מתקנים למן לו נרות להדליק, כמו בארבע פוסות, מיהא אם לא תנח לו צדוק
לעשות כמו שכתוב בשלתון צדוק, [כן הדיון בארבע פוסות, מיהו נראה דאין
צדוקו למן לו פי אם נר אחד בכל לילה, דהנינו נר איש וביתו, דיתר, הני מן
המהדרין ואין חיב למן לו [חזק משה (ס"א)]:
ב * ב"פ"ה הראשונה קוד"ק אחר וכו', אמרינן בגמרא (שבת כ"א, ה) דמעות
תנכה נר איש וביתו רצונו לומר, דד נר אחד לכל בני ביתו בכל
לילה ולילה, והמהדרין מדליקין נר לכל אחד ואחד, והמהדרין מן המהדרין יום
ראשון מדליק אחר מלאן ואילוף מוסיף והולך אחר בכל לילה עד שכליל אחרון
יהיו שמונה, והשעם, קנור ימים היוצאים ונה הי"ס שעומד בו נמנה עם הימים
שצאו קבר [והיינו שכתב] ירע ויחזרו הכל פ"ה ימים יצא בתחנת הט,
שפ"ה

שער הדין

(ז) הכיאו בכאר הג"א: * ג (א) ואף דבענינו מצד הש"י (ס"ה) ויכול לומר
צדוק הדיון לתקם בפניו פ"ו שמפסידין עליה, לעיל בסימן ת"כ ס"ס הש"י (ס"ה)
א (א) מוסיקים: (ב) הג"א: (ג) מאמר מרדכי (ס"ה) ואל"ה רבה (ס"ה) דלא בעולת
חט"ו (ס"ה) וטעם, דמיון הדלקתן מפסח כמו שכתב הרב המגיד ופי' הי"ס
' עינין עליה מלתא משום: (ד) אחרון: * ג (ה) אחר פך מצאיה (ב"ח) (ב"ח)

י"ה, וכן העתיק ב"דף חיים י"ד
ביתו: (ט) וכן ב"דף חיים י"ד
ל רלא קב"א לה: (ט) ע"כ
על זה פ"ד פ"ח האילה ר"ה
ע"כ